

Arrest

nr. 219 618 van 9 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Ethiopische nationaliteit, behoort tot de Oromo clan en werd op 15 september 1985 geboren te Manasibu. U verliet uw land van herkomst wegens beweerde problemen met het Ethiopische regime als gevolg van de problemen die uw vriend B.Y. zou hebben gekend met hetzelfde regime.

Op 16 maart diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in.

Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd op 30 juni 2009 door de Commissaris-generaal genomen en dit op basis van het feit dat uw verklaringen betreffende de problemen die uw vriend B.Y. – en bijgevolg ook u – gekend zou hebben met de Ethiopische overheid, ongeloofwaardig waren én ook uw eigen houding en verklaringen onverenigbaar waren met uw voorgehouden vrees. U tekende op 4 augustus 2009 beroep aan tegen deze beslissing en op 24 november 2009 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een bevestigende beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende op 30 december 2009 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State, welke op 28 januari 2010 uw beroep verwierp. U keerde niet terug naar uw land van oorsprong.

Op 8 maart 2010 diende u een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U legde nieuwe elementen voor bij de Dienst Vreemdelingenzaken om uw asielrelaas te staven, namelijk een opsporingsbevel dd. 31 maart 2009 (22 Magabit 2001 Ethiopische Kalender (hierna E.K.)) en een enveloppe. Tijdens het interview op 15 juni 2010 legde u nog een bundel artikelen, die u afprintte van het internet, neer en verklaarde u dat uw vader omwille van uw verdwijning werd gearresteerd. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd op 5 augustus 2010 door de Commissaris-generaal genomen en dit op basis van het feit dat u geen overtuigende nieuwe elementen aanbracht noch verklaringen aflegde die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende uw relaas konden opheffen. U tekende op 3 september 2010 beroep aan tegen deze beslissing en op 21 december 2010 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een bevestigende beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende op 23 februari 2011 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State, welke op 15 februari 2011 uw beroep verwierp. U keerde niet terug naar uw land van oorsprong.

Op 9 december 2014 diende u een derde verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart dat uw vader en broer zijn overleden. Verder haalt u aan dat de algemene politieke situatie in Ethiopië nog steeds niet is veranderd en dat er schendingen van de mensenrechten plaats vinden in het land. U verklaart in België te hebben deelgenomen aan demonstraties georganiseerd door Oromo Parliamentarians Council (OPC). Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw Ethiopische identiteitskaart; een brief van Dr. Getachew Jigi van het OPC; een brief van de leden van het Evangelisch centrum De Brug vzw; een brief van de Zusters Onze-Lieve-Vrouw-Presentatie; drie foto's van uw deelname aan demonstraties in België; een psychologisch verslag; een brief van de Belgische Oromo Gemeenschap; en een begeleidend schrijven van uw advocaat neer.

Bij terugkeer naar Ethiopië vreest u gedood te worden door de Ethiopische autoriteiten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft het psychologisch verslag dat u neerlegt in het kader van uw derde verzoek, moet er immers op worden gewezen dat dit stuk niet van aard is om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er wordt louter gesteld dat u geconfronteerd wordt met heel wat onzekerheden rond werk, woonst en verblijf in België.

Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u in het kader van uw eerste, tweede en derde verzoek tot internationale bescherming hebt afgelegd, dat het onderhoud telkens op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten.

Waar uw advocaat er in zijn tussenkomst aan het einde van uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw derde verzoek wijst op uw kwetsbare profiel en depressieve en angstige stemming dient te worden opgemerkt dat deze bewering niet gestaafd wordt door het psychologisch verslag dat u neerlegt. Uw advocaat gaf wel aan dat indien mogelijk een meer gedetailleerd psychologisch verslag zou worden neergelegd, maar dit is tot op heden niet gebeurd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste verzoek door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen en dit op basis van het feit dat uw verklaringen betreffende de problemen die uw vriend B.Y. – en bijgevolg ook u – gekend zou hebben met de Ethiopische overheid, ongeloofwaardig waren én ook uw eigen houding en verklaringen onverenigbaar waren met uw voorgehouden vrees. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw beroep bij de Raad van State werd verworpen.

Ook in het kader van uw tweede verzoek werd door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen en dit op basis van het feit dat u geen overtuigende nieuwe elementen aanbracht noch verklaringen aflegde die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende uw asielrelaas konden opheffen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw beroep bij de Raad van State werd verworpen.

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u in het kader van uw derde verzoek aanbracht, kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

U haalde in het kader van uw tweede verzoek reeds aan dat uw vader gearresteerd werd omwille van uw verdwijning. Aangezien geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde vervolgingsfeiten in het kader van uw eerste verzoek kon evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid, met name de arrestatie van uw vader.

In het kader van uw derde verzoek stelt u dat uw vader overleed in de gevangenis en dat uw broer werd gedood door de autoriteiten (NPO p. 4). U linkt zijn dood eveneens aan uw eigen problemen (NPO p. 7). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat, aangezien geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde vervolgingsfeiten in het kader van uw eerste verzoek, evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid, met name de dood van uw vader en broer.

Bovendien kunt u weinig informatie geven over de dood van uw vader en uw broer.

U stelt dat uw broer gedood werd door de Ethiopische autoriteiten (NPO p. 2). U hoorde dat hij thuis werd doodgeschoten, een viertal weken voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U stelt dat het nieuws via sociale media werd verspreid. Verder kunt u nagenoeg geen verdere details geven. Aangespoord om meer te vertellen stelt u enkel dat uw broer een vredelievend persoon was en thuis werd doodgeschoten door de overheid. U stelt aanvankelijk niet te weten waarom hij werd doodgeschoten. U stelt dat u het nieuws hoorde van vrienden hier in België, die het via verschillende media vernamen. Welke media kunt u echter niet zeggen. U stelt dat u na de dood van uw broer nog contact had met uw familie, meerbepaald met uw zus. Maar ook zij zou u niets meer hebben verteld over de dood van uw broer (NPO p. 3-4).

Opvallend is dat u, terwijl u aanvankelijk stelt niet te weten waarom uw broer werd doodgeschoten (NPO, p. 3), later in het interview stelt dat uw familie geregeld werd lastig gevallen door de Ethiopische overheden wegens uw politieke activiteiten in België. U linkt ook de dood van uw broer hieraan. Gevraagd waarom u eerder verklaarde niet te weten waarom hij werd gedood stelt u louter: "Ik was gestresseerd en niet in een goed mood. Daarom zei ik dat." (NPO p. 7). Deze verklaringen kunnen echter niet overtuigen.

Gevraagd naar de dood van uw vader kunt u eveneens bijzonder weinig informatie geven. U stelt zich de details niet meer te herinneren. U stelt dat hij drie à zes maanden vast zat in de gevangenis in Dhidhesa en werd gedood door de veiligheidsdiensten. Of hij werd doodgeschoten weet u niet.

Verder geeft u geen verdere informatie. Opvallend is ook dat u verschillende keren aanhaalt dat u zich de details niet meer herinnert omdat u dit reeds lang geleden aan het CGVS vertelde en u niet had verwacht dat men u nog naar deze zaken zou vragen. U stelt dat u vergat wat u eerder vertelde (NPO p. 4-5). Het mag echter duidelijk zijn dat men u vroeg te vertellen over een belangrijke gebeurtenis in uw leven en niet louter uw verklaringen in het kader van uw tweede verzoek te herhalen.

U legt geen documenten neer betreffende de dood van uw vader en broer (NPO p. 5).

Inzake uw vrees gebaseerd op uw politieke activiteiten in België dient vooreerst te worden opgemerkt dat er met betrekking tot verzoeken gegrond op activiteiten buiten het land van herkomst (refugié sur place) een bijzondere bewijslast geldt. Indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. Internationale bescherming kan slechts gegrond zijn op elementen die ontstaan zijn nadat u Ethiopië verlaten hebt wanneer het aannemelijk is dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België én er bovendien aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten van die aard zijn dat zij kunnen leiden tot het toeschrijven van een dissidente politieke overtuiging door de Ethiopische overheden.

In het kader van uw eerste verzoek kon u echter niet geloofwaardig maken dat u in Ethiopië door de autoriteiten werd vervolgd omwille van politieke activiteiten van u en uw familie. Daar u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond, kan er rekening houdend met uw profiel en achtergrond, redelijkerwijze van uit gegaan worden dat de Ethiopische autoriteiten uw handelingen na uw vertrek uit Ethiopië niet op de voet gevolgd hebben, en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in België. Bovendien stelde u dat Ethiopische autoriteiten vermoedelijk op de hoogte zijn van uw activiteiten, maar blijven uw verklaringen hierover zeer vaag en oppervlakkig (NPO p. 7-8).

Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat uw politieke activiteiten van die aard zijn dat zij kunnen leiden tot het toeschrijven van een dissidente politieke overtuiging door de Ethiopische overheden. U legt een brief neer van de Belgische Oromo Gemeenschap (BOG) en haalt een persoonlijke betrokkenheid bij deze organisatie aan. U vertelt in algemene bewoordingen wat de missie en visie van de BOG is, maar gevraagd naar uw eigen betrokkenheid blijkt deze bijzonder beperkt. U stelt dat u thee serveerde en deelnam aan discussies over het Oromo, de taal. U stelt verder dat u deelnam aan demonstraties en aan samenkomsten tijdens Oromo feestdagen. Uw verklaringen betreffende deze demonstraties zijn vaag en oppervlakkig (NPO p. 5-6). Uit de brief van de BOG kan evenmin een verregaand activisme worden afgeleid. Dit document beschrijft in algemene termen de situatie van de Oromo in Ethiopië, bevestigt dat u sinds maart 2015 bent aangesloten bij de organisatie en bereid bent om taken uit te voeren binnen het samenkomen van de groep en de pogingen van deze beweging om te lobbyen, zonder echter te specificeren aan welke activiteiten u dan wel deelnam en wat uw rol daarbij was. Verder wordt gewezen op uw preciaire gezondheids- en verblijfssituatie in België. U legt verder ook een brief neer van de Oromo Parliamentarians Council (OPC). Opvallend is dat u zich aanvankelijk de naam van deze organisatie niet herinnert (NPO p. 6). Ook hier zijn uw verklaringen betreffende uw betrokkenheid bij deze organisatie vaag en oppervlakkig (NPO p. 8). Uit de brief blijkt evenmin een verregaand activisme. Er wordt bevestigd dat u deelneemt aan bijeenkomsten, demonstraties en andere evenementen, zonder dit verder te specificeren. Verder wordt gewezen op de algemene situatie van de Oromo in Ethiopië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt u de door u aangehaalde vluchtmotieven niet aannemelijk, zodat u de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande conclusie niet ombuigen. Uw Ethiopische identiteitskaart vormt louter een indicatie van uw identiteit, hetgeen hier niet onmiddellijk betwist wordt. De foto's die u neerlegt vormen louter een indicatie van uw aanwezigheid op een manifestatie, maar geven noch blijk van een verregaand politiek activisme, noch vormen ze een aanwijzing dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn. De brieven van het Evangelisch Centrum De Brug vzw en de Zusters Onze-Lieve-Vrouw-Presentatie ter ondersteuning van uw asielaanvraag veranderen niets aan bovenstaande bemerkingen en conclusie. Het begeleidend schrijven van uw advocaat vormt een samenvatting van uw asielmotieven, welke hierboven reeds werden besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 16 augustus 2018 een schending aan van *"het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet"*; *"Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet"*; *"Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting"*; *"Schending van de zorgvuldigheidsverplichting"*.

Verzoekster verwijst naar artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat de voorwaarden voor een volgend verzoek *"nieuwe elementen"* zijn. Zij meent dat zij hieraan voldaan heeft, omdat de commissaris-generaal haar verzoek om internationale bescherming anders niet in overweging had genomen. Zij betoogt dat het manifest tegenstrijdig is dat *"het Commissariaat- Generaal langs de ene kant oordeelt dat verzoeksters derde verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk is- wegens de nieuwe elementen- maar dan in haar bestreden beslissing schrijft dat door haar derde verzoek om internationale bescherming, haar geloofwaardigheid wordt aangetast"*.

Waar het CGVS geen geloof hechtte aan de arrestatie van verzoeksters vader omwille van haar verdwijning omdat de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten niet geloofd werd, meent verzoekster dat deze motivatie niet opgaat. Zij wijst er andermaal op dat haar verzoek ontvankelijk werd verklaard op basis van nieuwe elementen en dat niet serieus is *"om dan later botweg te stellen dat, gezien er in het verleden aan haar asielmotieven geen geloof werd gehecht"*.

Aangaande de vaststelling van het CGVS dat verzoekster zeer weinig kan vertellen over de dood van haar vader en broer, betoogt verzoekster dat haar niet kan verweten worden dat zij niet elk klein detail van de dood van haar broer kent, gezien zij al sinds 2009 in België verblijft. Zij geeft aan zijn dood te hebben vernomen via vrienden, die dit via sociale media hadden gezien.

Waar het CGVS geen geloof hecht aan verzoeksters verklaringen omtrent de dood van haar vader omdat zij ook hier weinig details over kent, stelt verzoekster dat zij wist te verklaren dat haar vader drie tot zes maanden vastzat in de gevangenis van Dhidhesa en dat hij gedood werd door de veiligheidsdiensten. Zij geeft aan dat het ook hier niet onlogisch kan zijn dat zij zich niet meer kan herinneren, gezien zij reeds verklaarde dat zij moeite heeft met zich dingen te herinneren.

Verzoekster meent dat de motivering van het CGVS *"dat gezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielmotieven, namelijk een vrees voor vervolging wegens politieke activiteiten van haar en haar familie, er ook redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat de Ethiopische autoriteiten niet op de hoogte zouden zijn van haar politieke activiteiten in België"* het zorgvuldigheidsbeginsel schendt. Zij betoogt dat het niet onlogisch is dat zij enkel een vermoeden heeft, nu de Ethiopische overheden verzoekster er niet van op de hoogte zullen brengen dat ze gevolgd wordt.

Verzoekster benadrukt dat zij voldoende documenten heeft neergelegd ter staving van haar politieke activiteiten. Ze wijst erop dat ze is aangesloten bij de Belgische Oromo Gemeenschap sinds maart 2015 en dat haar langdurige betrokkenheid bij deze organisatie derhalve ook als een indicatie dat zij wel degelijk politiek actief is in België dient te worden beschouwd.

Verzoekster stelt dat ze een kwetsbaar profiel heeft. Zij haalt aan dat zij verschillende keren heeft aangegeven dat zij het zeer moeilijk heeft in België en dat haar situatie erop achteruit gaat (notities, p. 3, p. 5, p. 7, p. 9). Zij wijst erop dat ook haar advocaat dit opmerkte aan het einde van het persoonlijk onderhoud (notities, p. 10). Verzoekster geeft aan dat ook haar vrienden haar kwetsbare situatie bevestigen (stuk 3 en stuk 4). Verzoekster betoogt dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met haar kwetsbaar profiel.

Verzoekster concludeert dat uit de bestreden beslissing blijkt dat *“tegenpartij geen ten gronde onderzoek heeft verricht naar de nieuw aangehaalde elementen, doch zich louter verschuilt achter haar motivering van verzoeksters vorige verzoeken tot internationale bescherming”*.

Verzoekster vraagt *“de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen derhalve om de beslissing dd. 12/07/2018 genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te hervormen en de verzoekende partij te erkennen als vluchteling, minstens om aan haar de subsidiaire bescherming toe te kennen, in meest ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op verder onderzoek”*.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende documenten:

“3. Verklaring J. P.I G. en E. V. B. ;

4. Verklaring J. O. U.”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van verzoeksters tweede volgend verzoek om internationale bescherming (derde asielaanvraag).

2.4.2. In het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal op 30 juni 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De commissaris-generaal hechtte geen geloof aan verzoeksters verklaringen als zou haar vriend B.Y., en bijgevolg ook verzoekster, problemen had gekend met de Ethiopische overheid en stelde vast dat verzoeksters houding en verklaringen onverzoenbaar waren met haar voorgehouden vrees. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nummer 34 593 op 24 november 2009:

“3.1. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen weigerde verzoekster de status van vluchteling toe te kennen, daar hij geen geloof hechtte aan het feit dat haar verloofde B.Y. de door haar beschreven problemen kende en hij maakt voorts opmerkingen over haar persoonlijke vrees voor vervolging.

3.2. Verzoekster ontkent ooit verklaard te hebben dat haar verloofde ervan verdacht werd 'lid' te zijn van het OLF. Verzoekster zou enkel consistent geantwoord hebben dat haar verloofde "werd beschuldigd banden te hebben met het OLF". Verzoekster stelt voort: "Alleszins is het niet omdat B.Y. zich achteraf bij het OLF heeft aangesloten om zich te beschermen tegen de regering, dat hij er lid van was op het ogenblik van zijn arrestatie". Verzoeksters onwetendheid met betrekking tot de problemen van haar verloofde verklaart ze door het feit dat zij niet samenwoonden. Verzoekster verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waar een vernietiging werd uitgesproken "omdat het Commissariaat had nagelaten om de vrees voor vervolging ten gronde te onderzoeken".

3.2.1. Verzoekster gaat eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft. Hoe dan ook blijkt uit de bestreden beslissing dat de Commissaris-generaal zijn motivering op omstandige wijze heeft uitgewerkt. Het aangehaalde argument berust minstens op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Bijkomend kan worden herhaald dat door de devolutieve kracht van het beroep de Raad niet gebonden is door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2.2. Verzoeksters verklaring dat er taalkundige misverstanden waren vinden geen weerslag in het administratief dossier. Tijdens het gehoor op het CGVS werd haar uitdrukkelijk gevraagd of iemand van haar vrienden politiek actief waren, waarop ze antwoordt: "Ik heb geen vrienden die lid waren. Mijn vriend Y. werd er wel van verdacht om lid te zijn en daaruit volgden mijn problemen" (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Vervolgens werd verzoekster gevraagd van welke lidmaatschap haar vriend werd verdacht, waarop ze zeer vage verklaringen aflegde (zie gehoorverslag CGVS, p.5: "beschuldigden hem van een relatie te hebben met activisten die in de jungle zitten"). Verzoeksters verklaring dat haar vriend zich achteraf bij OLF aangesloten heeft ter bescherming tegen de regering kan overigens niet overtuigen, aangezien het net de verdenking van lidmaatschap tot deze partij de aanleiding vormde voor zijn voorgehouden vervolging. Verzoeksters verklaring dat ze niet met haar verloofde samenwoonde en aldus niet van alles op de hoogte was, kan evenmin overtuigen nu verzoekster vier jaar verloofd was. De Raad stelt vast dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van het OLF of een leger in een jungle en deze elementen pas achteraf worden toegevoegd. Uit de lezing van het administratieve dossier blijkt dat verzoekster haar verklaringen wijzigt naar mate wordt doorgevraagd. Het asielrelaas komt dan ook verzonnen voor.

3.3. In haar tweede middel roept verzoekster een schending in van "substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, machtsoverschrijding of -afwending". Wat betreft haar persoonlijke vrees voor vervolging stelt verzoekster dat het "volkomen logisch [is] dat verzoekster wel met haar originele identiteitsdocument heeft gereisd, doch zonder de convocaties die ertoe geleid heeft dat ze vreest voor haar leven en op de vlucht is geslagen".

3.4. Verzoekster laat na aan te duiden welke vormvereisten door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geschonden zijn, evenmin toont zij aan in welk opzicht de Commissaris zijn macht overschreden of afgewend heeft. Dit onderdeel van het middel is dan ook niet dienstig aangevoerd. Omtrent het achterlaten van de desbetreffende convocaties stelde verzoekster tijdens het gehoor: "Ik dacht niet over de waarde dat deze zou hebben. Daarom moest ik ze niet meebrengen" (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Voor zover verzoekster een groter risico liep met een convocaties op zak, dan met een identiteitskaart terwijl ze gezocht werd, geeft ze geen aannemelijke verklaring waarom ze nagelaten heeft deze documenten op te vragen na haar aankomst in België. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.5. Verzoekster is haar land ontvlucht nadat ze een convocaties heeft ontvangen om te verschijnen voor de Ethiopische autoriteiten. Omtrent haar vrees bij terugkeer stelt ze: "Omdat ik niet verscheen op de dag dat ik moest verschijnen en de redenen die ik reeds zei, denk ik dat ik in de cel gegooid zal worden, wat tot mijn dood zal leiden" (zie gehoorverslag CGVS, p.16). De Raad moet ten dezen oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, The law of refugee status, Butterworths, Toronto, 1991, 72). Verzoekster blijft hier in gebreke. Verzoekster beperkt zich over de hele lijn tot een aaneenschakeling van loze tegenstrijdige en vage beweringen.

Ze toont niet aan dat ze een verloofde heeft, dat hij geschiedenis doceerde in haar school en hij verdween. Zij toont evenmin de politieke activiteiten van haar verloofde aan, en legt hierover vage en inconsistente verklaringen af. Hoe dan ook kan verzoekster niet aantonen eigen problemen te hebben en evenmin dat deze te verbinden zijn aan de politieke activiteiten van haar partner. Zo zou verzoekster met name twee maanden gevangengenomen zijn en op borg vrijgelaten worden terwijl dit laatste een rechtelijke beslissing veronderstelt die ze niet voorlegt. Verzoekster toont evenmin aan dat er tegen haar een convocatie is uitgevaardigd noch het eventuele voorwerp ervan. Verzoekster beperkt haar tot ongegronde en niet onderbouwde verklaringen. Haar relaas komt verzonnen voor.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.”.

Het cassatieberoep bij de Raad van State werd verworpen.

2.4.3. In het kader van haar eerste volgend verzoek om internationale bescherming (tweede asielaanvraag) nam de commissaris-generaal op 5 augustus 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De commissaris-generaal oordeelde dat verzoekster geen overtuigende nieuwe elementen aanbracht, noch verklaringen aflegde die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas kon opheffen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nummer 53 559 op 21 december 2010. Het cassatieberoep bij de Raad van State werd verworpen.

2.4.4. Gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.

Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.4.5. Ter ondersteuning van haar huidige, tweede volgend verzoek om internationale bescherming (derde asielaanvraag) stelt verzoekster dat (i) haar vader overleed in de gevangenis; (ii) haar broer gedood werd door ; (iii) de algemene politieke situatie in Ethiopië nog steeds niet veranderd is en dat er mensenrechtenschendingen plaatsvinden; en (iv) zij in België heeft deelgenomen aan demonstraties georganiseerd door Oromo Parliamentarians Council (OPC).

2.4.6. De Raad stelt vast dat verzoekster reeds in het kader van haar eerst volgend verzoek om internationale bescherming (tweede asielaanvraag) had verklaard dat haar vader gearresteerd werd omwille van verzoeksters verdwijning. Gezien de door verzoekster in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming aangehaalde problemen met de Ethiopische autoriteiten niet geloofwaardig waren, was evenmin geloofwaardig dat verzoeksters vader omwille van deze problemen zou zijn gearresteerd. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster in onderhavig verzoek verder bouwt op reeds ongeloofwaardig bevonden beweringen, zodat ook geen geloof kan worden gehecht aan de verklaring dat haar vader overleden zou zijn in de gevangenis, waar hij zich beweerdelijk bevond omwille van verzoeksters problemen.

Dit klemte te meer nu verzoekster ook thans amper informatie kan geven over de omstandigheden van de dood van haar vader wat de ongeloofwaardigheid bevestigt. Zo gaf verzoekster aan zich de details niet meer te herinneren (*“Ik heb het CGVS al verteld, lang geleden, ik herinner me de details nu niet meer. Maar ik heb verteld dat hij gestorven is in de gevangenis. Maar het is al lang geleden, ik herinner me de details niet meer.”*, notities van het persoonlijk onderhoud van 3 mei 2018 (hierna: notities), p. 4), doch louter dat haar vader drie à zes maanden in de gevangenis in Dhidhesa vastzat en er werd gedood door de veiligheidsdiensten (notities, p. 5). Verzoekster kon niet aangeven op welke wijze haar vader gedood werd, noch wanneer hij precies gedood werd door de Ethiopische autoriteiten (notities, p. 5). Nochtans kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster op de hoogte zou zijn van de dood van haar vader, temeer zij deze verbindt aan haar eigen problemen en verzoekster niets verhindert om haar contacten hierover nuttig te bevragen.

De Raad meent dat van iemand die haar land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige belangstelling mag worden verwacht in de evolutie van deze problemen, *in casu* de omstandigheden van de dood van haar vader. Verzoeksters onwetendheid ondergraaft aldus de geloofwaardigheid van haar beweringen omtrent de dood van haar vader, alsook haar eigen voorgehouden vervolgingsfeiten.

2.4.7. Verder verklaarde verzoekster dat haar broer gedood werd door de Ethiopische autoriteiten (notities, p. 4) omwille van haar voorgehouden problemen (notities, p. 7). De Raad merkt andermaal op dat de door verzoekster voorgehouden vervolgingsfeiten reeds als ongeloofwaardig werden beoordeeld in het kader van haar vorige verzoeken om internationale bescherming, zodat de loutere herhaling ervan geen afbreuk doet van het eerder genomen arrest.

Bovendien blijkt tevens dat verzoekster aanvankelijk tijdens haar persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk aangaf dat zij niet wist waarom haar broer werd doodgeschoten (notities, p. 3), om even later te verklaren dat haar familie werd lastiggevallen door de Ethiopische autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten en haar broers dood hieraan gelinkt is (notities, p. 7). Dergelijke wijzigende verklaringen over essentiële elementen ondergraven de waarachtigheid van verzoeksters verklaringen hieromtrent. Ook de vaststelling dat verzoekster amper details kan geven over de dood van haar broer – niettemin zij verklaarde dat zijn dood in de media in België verscheen en zij na zijn dood contact had met haar familie (notities, p. 3-4) – ondermijnt de geloofwaardigheid van haar beweringen. Immers kan van verzoekster, die beweert dat de dood van haar broer gelinkt is aan haar eigen vrees voor vervolging, verwacht worden dat zij zich meer omtrent diens dood zou informeren. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster zich amper heeft geïnformeerd naar de dood van haar broer en evenmin enig begin van bewijs neerlegt met betrekking tot zijn dood (notities, p. 5), niettegenstaande verzoekster verklaarde dat zijn dood op televisie en internet vermeld werd (notities, p. 3).

2.4.8. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, betoogt dat de voorwaarden voor een volgend verzoek "*nieuwe elementen*" zijn en meent dat zij hieraan voldaan heeft, omdat de commissaris-generaal haar verzoek om internationale bescherming anders niet in overweging had genomen. Verzoekster voert aan dat het niet serieus is dat haar verzoek ontvankelijk werd verklaard op basis van nieuwe elementen, doch vervolgens onderuit gehaald werd, enkel en alleen omdat zij zich in haar derde verzoek om internationale bescherming nog steeds baseert op dezelfde asielmotieven. De Raad herneemt dat verzoeksters nieuwe elementen voortbouwen op haar asielmotieven uit haar eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, met name haar problemen met de Ethiopische autoriteiten en deze geen ander licht geven op de eerdere beweringen. De door verzoekster aangebrachte nieuwe elementen zijn niet van die aard om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien deze elementen ten tijde van die eerdere beoordelingen zouden hebben voorgelegen en vermogen aldus niet aan het gezag van gewijsde van de vorige beslissingen te tornen.

2.4.9. Wat betreft verzoeksters vrees voor vervolging omwille van haar politieke activiteiten in België, wijst de Raad er vooreerst op dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoekster moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.4.10. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoekster immers niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond omwille van haar politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de

Ethiopische autoriteiten verzoeksters handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van haar acties in en vanuit België.

2.4.11. Voorts is het niet aannemelijk dat verzoekster in het geval van een terugkeer naar Ethiopië problemen zou kennen omwille van het feit dat zij sinds maart 2015 in België actief zou zijn voor de Belgische Oromo Gemeenschap (BOG) en de Oromo Parliamentarians Council (OPC) en dat zij bepaalde politieke activiteiten zou hebben in België, noch dat de Ethiopische autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Vooreerst kan uit verzoeksters verklaringen geen verregaand engagement blijken. Verzoekster legde een brief neer van de Belgische Oromo Gemeenschap (BOG), vertelde in algemene bewoordingen wat de missie en visie van de BOG is, en gaf voorts blijk van een beperkte persoonlijke betrokkenheid (notities, p. 5-6). Zo stelde zij dat ze thee serveerde en deelnam aan discussies over de Oromo taal en legde zij vage verklaringen af over haar deelname aan demonstraties en samenkomsten tijdens Oromo feestdagen (notities, p. 5-6). Uit de brief van de BOG kan evenmin een verregaand activisme worden afgeleid, nu deze in algemene termen de situatie van de Oromo in Ethiopië beschrijft en louter bevestigt dat verzoekster sinds maart 2015 is aangesloten bij de organisatie en bereid is om taken uit te voeren binnen het samenkomen van de groep en de pogingen van deze beweging om te lobbyen, doch niet specificeert aan welke activiteiten zij deelnam en wat haar rol daarbij was (zie brief BOG). Waar verder wordt gewezen op verzoeksters preciaire gezondheids- en verblijfssituatie in België, dient opgemerkt dat deze elementen geen verband houden met de door verzoekster voorgehouden vrees voor vervolging. Wat betreft verzoeksters engagement bij de Oromo Parliamentarians Council (OPC) dient opgemerkt dat verzoekster zich aanvankelijk de naam van deze organisatie niet herinnerde (notities, p. 6) en verder slechts vage en oppervlakkige verklaringen aflegde aangaande haar persoonlijke betrokkenheid (notities, p. 8). Uit de brief, waarin louter bevestigd wordt dat verzoekster deelneemt aan bijeenkomsten, demonstraties en andere evenementen, kan evenmin een verregaand activisme blijken.

2.4.12. De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoeksters activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Ethiopische autoriteiten, laat staan dat dit verzoekster in een dermate negatieve belangstelling van de Ethiopische autoriteiten zou kunnen brengen dat zij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

2.4.13. De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoeksters Ethiopische identiteitskaart toont verzoeksters identiteit aan, wat niet betwist wordt. De foto's die verzoekster bevestigen verzoeksters aanwezigheid op een manifestatie, maar kunnen geen verregaand politiek activisme aantonen, noch een aanwijzing vormen dat de Ethiopische autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

De twee bij het verzoekschrift neergelegde brieven (stuk 3 en stuk 4) van haar vrienden herhalen verzoeksters asielrelaas en stellen dat het niet veilig voor haar is voor ingeval van terugkeer naar Ethiopië, gezien wat gebeurde met haar familie. Deze niet objectieve, noch officiële documenten vermogen bovenstaande vaststellingen aangaande de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen in verband met haar problemen in Ethiopië en de (omstandigheden van de) dood van haar vader en broer niet te wijzigen. Het psychologisch verslag neergelegd in het kader van verzoeksters derde verzoek, stelt dit dat verzoekster geconfronteerd wordt met heel wat onzekerheden rond werk, woonst en verblijf in België. Ook verzoeksters haar vrienden bevestigen dit en stellen dat verzoekster goed geïntegreerd is in de Belgische maatschappij, Nederlands spreekt en het er moeilijk mee heeft dat ze misschien niet in België mag blijven. Deze elementen kunnen geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming. De brieven van het Evangelisch Centrum De Brug vzw en de Zusters Onze-Lieve-Vrouw-Presentatie ter ondersteuning van verzoeksters verzoek veranderen niets aan bovenstaande bemerkingen en conclusie. Waar verzoeksters vrienden schrijven dat verzoekster psychische problemen heeft en kampt met anorexia, wordt dit niet medisch geadstrueerd. Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift dat ze een kwetsbaar profiel heeft. Zij betoogt dat zij verschillende keren heeft aangegeven dat zij het zeer moeilijk heeft in België en dat haar situatie erop achteruit gaat (notities, p. 3, p. 5, p. 7, p. 9) en dat ook haar advocaat dit opmerkte aan het einde van het persoonlijk onderhoud (notities, p. 10). Het begeleidend schrijven van verzoeksters advocaat vormt een samenvatting van haar asielmotieven, welke hierboven reeds werden besproken.

2.4.14. Uit deze stukken kan hoe dan ook niet blijken dat verzoekster niet in staat is om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Bovendien blijkt uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud die verzoekster in het kader van haar eerste, tweede en derde verzoek om internationale bescherming heeft afgelegd, dat het onderhoud telkens op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat verzoekster haar asielrelaas op een nuttige manier

uiteen kon zetten. Verzoekster toont niet aan dat haar voorgehouden profiel en beweerde psychologische problemen een impact gehad hebben op haar verklaringen.

Ten slotte indien aannemelijk is dat verzoekster het moeilijk heeft met haar kwetsbaarheid en verblijfstoestand en de daaraan verbonden onzekerheden, moet de Raad vaststellen dat dit geheel aan haar te wijten is nu ze op een onregelmatige wijze in België verblijft terwijl ze geen nood heeft aan internationale bescherming en haar asielrelaas herhaaldelijk ongegrond is bevonden.

2.4.15. Verzoekster beperkt zich in het verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande conclusies in een ander daglicht kunnen stellen.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK